

Nr 427.

Av herrar **Hedlund** i Östersund och **Lagerkwist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 180, angående provisorisk avlöningsförbättring åt lärare vid folk- och småskolor samt vid högre folkskolor.

Under en följd av riksdagar ha motioner väckts om tillfällig löneförbättring åt folkskolans och de högre folkskolornas lärare. Dessa motioner hava ej lett till positivt resultat, närmast på grund av statsfinansiella skäl. Rättvisan i dessa motioner torde däremot knappast på sakliga grunder kunna bestridas. Då nu Kungl. Maj:t i propositionen nr 180 framlagt förslag om en provisorisk avlöningsförbättring för ifrågavarande lärargrupper, ha betydligt lägre belopp föreslagits, än nyssnämnda motioner upptagit. Beträffande lärare på A-ort har en särskild reducering av avlöningsförbättringen företagits. Därjämte förutsättes, att dyrtidstilläggen ej skola utgå på den provisoriska avlöningsförbättringen.

Då vi icke kunna finna, att de vid 1925—1928 års riksdagar i detta ärende väckta motionerna upptaga för höga belopp, och då vidare de statsfinansiella förhållandena icke vidare kunna åberopas till förmån för en nedprutning av desamma, anse vi oss böra föreslå en förhöjning av de i den kungl. propositionen förordade beloppen.

Vad särskilt nedsättningen för lärare i A-ort beträffar, synas starka sakliga erinringar häremot kunna göras. Att vid en definitiv lönereglering en ortsgropperung bör verkställas beträffande lärarlönerna, kan visserligen anses troligt, då hela det nya avlöningssystemet bygger på denna grundsats. Men att nu, då man rör sig med belopp, som dock knappast på verkliga skäl kunna antagas föregripa en definitiv lönereglering, pruta ned löneförbättringen för en stor del av landsbygdens lärare, måste dock på goda grunder framkalla misstämning bland dessa.

Ej heller kunna vi anse det rättvist att beröva lärarna förmånen av dyrtidstillägg på den provisoriska avlöningsförbättringen. Alla andra tjänstemän inom oreglerade verk erhålla det högre dyrtidstillägget å den tillfälliga löneförbättringen. Att då för ifrågavarande lärargrupper, vilkas lönereglering är av år 1918, och som fått vänta på tillfällig löneförbättring ända tills nu, bestämma, att de ej skola erhålla något som helst dyrtidstillägg å den provisoriska avlöningsförbättringen, synes oss icke rättvist.

Vi anse oss sålunda böra förorda, att avlöningsförbättringen blir lika för alla ortsgrupperna, att dyrtidstillägg såsom för oreglerade verk utgå å lärarnas provisoriska avlöningsförbättring, vilket enklast sker genom att densamma benämnas tillfällig löneförbättring, samt att den tillfälliga löneförbättringen utgår med de belopp, som under en följd av år föreslagits i de inom riksdagen härom väckta motionerna.

De belopp, som härför skulle erfordras, torde det få ankomma på vederbörande utskott att mera exakt angiva.

Vi hemställa alltså vördsamt,

att riksdagen ville dels medgiva, att för budgetåret 1929—1930 tillfällig löneförbättring till nedannämnda befattningshavare må utgå med följande belopp: till ordinarie manlig folkskollärare 500 kronor, till ordinarie kvinnlig folkskollärare 425 kronor, till ordinarie lärare vid småskola 300 kronor, till extra ordinarie och vikarierande manlig folkskollärare 375 kronor, till extra ordinarie och vikarierande kvinnlig folkskollärare 325 kronor, till extra ordinarie och vikarierande lärare vid småskola 225 kronor, till ordinarie manlig ämneslärare vid högre folkskola 600 kronor, till ordinarie kvinnlig ämneslärare vid högre folkskola 500 kronor, till extra ordinarie och vikarierande manlig ämneslärare med full tjänstgöring vid högre folkskola 500 kr., till extra ordinarie och vikarierande kvinnlig ämneslärare med full tjänstgöring vid högre folkskola 450 kronor och för timlärare vid högre folkskola 15 procent av nu utgående avlöning med ett maximum av 470 kronor för manlig och 400 kronor för kvinnlig lärare, dels för ändamålet anvisa för budgetåret 1929—1930 behövt extra förslagsanslag.

Stockholm den 9 april 1929.

Verner Hedlund,
Östersund.

Helmer Lagerkwist.